

Delovno predsedstvo občinske kandidacijske konference je bilo frontno sestavljeno: iz predstavnikov vseh DPO in nekaterih KS

Določeni nosilci odgovornih funkcij

Na kandidacijski konferenci v občini Center so določili kandidate za nosilce odgovornih družbenih funkcij v občinskih skupščinah in zborih, v skupščinah in zborih samoupravnih interesnih skupnosti. Po besedah Srečka Čoža, podpredsednika občinske konference socialistične zveze, so na predhodnih temeljnih kandidacijskih konferencah v krajevnih skupnostih opozorili na resnost stalnih kadrovskega opravi, saj nas čez dve leti čakajo nove volitve. Družbenopolitične organizacije morajo aktivneje sodelovati z delegacijami, ki so marsikje še vedno preveč prepuščene same sebi, ter pomagati pri odpravljanju nastalih problemov.

Kandidati so na temeljnih kandidacijskih konferencah dobili večinsko podporo. Tudi na občinski kandidacijski konferenci so kandidati za odgovorne funkcije v družbenopolitičnih in samoupravnih

interesnih skupnostih v občini Center dobili soglasno podporo.

Na seji kandidacijske konference so podprli tudi predloge možnih kandidatov za nosilce odgovornih funkcij v Skupščini mesta Ljubljane, v skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti na ravni mesta ter predloge možnih kandidatov za delegate družbenopolitičnega zbora Skupščine mesta Ljubljane.

Prav tako so podprli možne kandidate za nosilce odgovornih funkcij v republiški skupščini in republiških SIS, za predsednika in člana predsedstva SR Slovenije, za člana predsedstva SFRJ iz Slovenije, možne kandidate za delegate Skupščine SR Slovenije v Zboru republik in pokrajin SFRJ ter v družbenopolitičnem zboru Skupščine SR Slovenije.

Predloge evidentiranih možnih kandidatov smo objavili v prvi letošnji številki Dogovorov. A. V.

AKCIJSKO POVEZOVANJE V ZVEZI KOMUNISTOV

Marsikaj zmoremo, če prav zastavimo

V procesu utrjevanja našega nadaljnega družbenega razvoja, katerega izhodišče je dolgoročni program gospodarske stabilizacije in nadaljnji razvoj samoupravljanja, je za zvezo komunistov posebej pomembno, kako se usposobiti in tudi organizacijsko prilagoditi za enotno dejavnost in aktivnost. Po 9. kongresu Zveze komunistov Slovenije smo v občinski organizaciji dosegli nekatere pomembne premike v organizacijski in kadrovske krepitvi organizacij zveze komunistov. Tako so komunisti v 31 delovnih organizacijah in delovnih skupnostih oblikovali stalne akcijske konference. V vseh krajevnih skupnostih so OO ZK oblikovale svete ZK.

V tem obdobju so se komunisti v SOZD in delovnih organizacijah sestali na več kot 20 problemskih konferencah. Obiskali smo RTV Ljubljana, kjer so ustanovili stalno akcijsko konferenco v marcu 1983. O njihovem delovanju je spregovoril Janko Saradjen, predsednik predsedstva stalne akcijske konference.

»Na RTV Ljubljana deluje v 17 osnovnih organizacijah prek 700 komunistov, kar je več kot četrta vseh zaposlenih. Od tega je 14 osnovnih organizacij v Ljubljani, 2 sta v Kopru in dve v Mariboru. Komunisti na RTV smo pozdravili statutarno možnost povezovanja komunistov v stalne akcijske konference, saj smo že dolgo razmišljali o tem, na kakšen način bi učinkoviteje povezovali skupne akcije,« je dejal Janko Saradjen. Z ustanovitvijo akcijske konference kot stalne oblike idejnopolitičnega delovanja snovnih organizacij ZK so predvsem presegli zaprtost osnovnih organizacij ZK, njihovo slabo povezanost, predvsem pa so dosegli hitrejše usklajevanje interesov in poenotenje mnenja komunistov o posameznih problemih.

Prvo vprašanje, ki so se ga lotili na akcijski konferenci, je bilo namenjeno ugotavljanju možnosti za večji izvoz in devizni dotok. Mnenje nekaterih komunistov, da ta tema za posamezne tozde ni pomembna, je bilo v celoti preseženo, saj so po številnih analizah ugotovili, da praktično lahko vsak tozde vpliva na devizni dotok; od prodaje programov do izmenjave strokovnega znanja delavcev RTV predvsem z deželami v razvoju. Stališča akcijske konference je v celoti sprejel tudi centralni delavski svet, njihov glavni poudarek pa je na dolgoročnem načrtovanju in celoviti ponudbi naše RTV na področju izvoza. V obeh tozdih TV in na radiu deluje več osnovnih organizacij. Ustanovili so tudi dve posebni akcijski konferenci, kjer obravnavajo konkretne probleme in vprašanja s svojega področja. Tako so na pobudo osnovnih organizacij na radiu, kjer jih pesti velika fluktuacija, posvetili v njihovi stalni akcijski konferenci največ pozornosti kadrovske problematiki. Stalna akcijska konferenca na TV pa se je najprej lotila področja nagrajeva-

nja po delu.

V teh dneh se intenzivno pripravljajo tudi na razpravo, ki bo hkrati odziv na 6. sejo CK ZKS o organiziranju in delovanju ZK v sredstvih javnega obveščanja. Na podlagi poročil vseh osnovnih organizacij ZK na RTV v minulem dvehletnem obdobju si bodo prizadevali poiskati obliko večjega vpliva osnovnih organizacij ZK na programske in poslovne odločitve, kar je v ustanovi posebnega družbenega pomena še posebej pomembno.

»Stalna akcijska konferenca kot oblika dela se je na RTV pokazala kot zelo koristna, saj je močno vzpodbudila delovanje vseh osnovnih organizacij, tudi tistih, v katerih je delo pred tem skoraj zamrlo. Marsikje smo že presegli miselnost, da nekaterih stvari preprosto ne moremo doseči, pa najsibo v medsebojnih odnosih ali pri gospodarjenju. S poenotenjem akcij smo resnično mnogo bolj učinkoviti. Pri tem pa smo pozorni na to, da z delovanjem akcijskih konferenc ne bi zmanjševali vloge osnovnih organizacij. Prav nasprotno: osnovne organizacije so sprožile pobudo, da se poenotijo številna skupna pereča vprašanja, kot so kadrovska politika, nagrajevanje po delu, načrtovanje in še mnoga druga, hkrati pa je to metoda dela, kjer tudi v osnovnih organizacijah konkretizirajo akcije in naloge,« je dejal Janko Saradjen, ko je ocenjeval metodo dela, ki je že uspešno uveljavljena tako na RTV Ljubljana kakor tudi v številnih drugih delovnih organizacijah.

LUČKA ŠPAT

Ustava in sedanji čas

V teh dneh poteka deset let od sprejetja Ustave SFRJ in ustav republik in avtonomnih pokrajin. Sprejete so bile po obširnih razpravah, v katerih je sodeloval zelo širok krog delovnih ljudi in občanov. Ogromna večina ljudi je z navdušenjem podprla skupno značilnost vseh teh ustav: poglobitev in razširitev samoupravljanja, opredelitev delegatskega sistema kot orodja za izvajanje samoupravljanja in za delovanje skupščin družbenopolitičnih skupnosti in njihovih organov in utrditev enakopravnosti narodov in narodnosti in njihovih skupnih interesov, ki jih uresničujejo v federaciji, odgovorni za lasten in skupen razvoj.

Ob tem dosežena enotnost in hkrati tudi pripravljenost ljudi za delo in za skupen razvoj je temeljila predvsem na prepričanju, da nam delo in razvoj na temelju novih ustav odpirata široko in demokratično perspektivo. S tako ustavno zasnovano družbo ustrezno odgovarjamo na izziv zgodovine in časa, v katerem družbeno vedno razvitejši človek potrebuje socialistično samoupravno družbo, družbo svobodnih, enakih in solidarnih ljudi, ki so sposobni sami urejati svoje zadeve in ki si z delom ustvarjajo svoj položaj.

Naše sedanje razmere označujejo velika neskladja v gospodarskem razvoju in v delitvi, prezadolženost v gospodarskih odnosih s tujino, bistveno poslabšanje svetovnih ekonomskih in političnih razmer, vključno z zaostritvijo odnosov med velikima silama in njihovima blokoma in z njeno posledico, povečanjem oboroženosti, pritiskov, vojaških posegov in vojn.

Zato najbrž mnogi med nami razmišljajo o tem, kam nas vse to vodi, kakšna bo naša prihodnost. V tem okviru se zastavlja tudi širše vprašanje vrednosti teh in takih ustav za sedanji čas.

Pri odgovoru na ta vprašanja moramo upoštevati ugotovitve, da obstaja razlika med tistim, kar je zapisano v ustavih in med našim ravnanjem. Iz te ugotovitve bi lahko povzeli sicer poenostavljen logičen zaključek, da sta možna dva izhoda: da moramo naše ravnanje in družbeno resničnost uskladiti z ustavi in se bolj dosledno ravnati v skladu z načeli in temeljnimi opredelitvami ustave ali pa da moramo spremeniti te ustave in jih prilagoditi sedanjemu dejanskemu stanju.

Dejstvo je, da nekateri pri nas ponujajo tudi ta, drugi izhod. Vendar pa je za odgovor pomembno, da globlje razmislimo o našem sedanjem stanju. Tega označuje predvsem okrepitev tistih družbenih sil, ki skušajo težave odpravljati po administrativni poti, predvsem z osrednjim odločanjem. Pomanjkanje dobrin in z njim povezani pritiski po njihovi »pravični« delitvi, ki izhaja iz enakosti vseh v pomanjkanju, nudijo oporo takemu načinu reševanja težkih ekonomskih in drugih družbenih zagat.

Če se strinjamo s tem, da je intervencijsko delovanje državnih organov z omejeno časovno veljavnostjo v takih primerih vsaj deloma opravičljivo oziroma nujno, pa se vsekakor ne moremo strinjati s tem, da bi tak način reševanja postal podlaga našega sistema. Ni namreč usmerjen v ustvarjanje, temveč v delitev, ne podpira ustvarjalnosti, temveč jo duši, ne povečuje družbenega bogastva, temveč ga razporeja, ne ustvarja enakosti na podlagi dela in njegovih rezultatov, temveč na podlagi potreb. Skratka, ne nudi izhoda.

Izhod nudi le koncept ustave kot vrednost primerna prav za današnji čas, saj je prav sedaj, pri težkih in dostikrat tudi nepriljubljenih odločitvah potrebno čim širše sodelovanje delovnih ljudi in občanov. Izhod je torej v tem, da naše ravnanje čim bolj približujemo ustavi in postopno dosegamo tudi njene programske cilje, s tem, da izvedbo njenih temeljev sproti, odgovorno izpopolnjujemo.

MILAN GASPARI

KS JOSIP PRAŠNIKAR: POLEG NOVOGRADNJE TUDI PRENOVA

Načrt v sodelovanju s kraji

V krajevni skupnosti Josip Prašnikar (na Trubarjevi 24) bodo kmalu razgrnili spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta za južni del zazidalnega otoka CO 1/17 Moša Pijade, ki obsega območje med Miklošičevo, Resljevo, reko Ljubljanico, Komenskega in Dalmatinovo ulico.

Zbor krajevnih skupnosti Skupščine občine Center je namreč septembra 1982 zavrnil predloženi osnutek predvsem zaradi tako imenovane »plombe« pri Tekstilu. Novogradnja je bila po mnenju krajanov prevelika za ta prostor, poleg tega pa je bila po videzu bistveno drugačna od drugih starih stavb v neposredni okolici. Zato so se v krajevni skupnosti bali tudi velikih socialnih razlik med novimi stanovalci in prebivalci v starih hišah ob Trubarjevi.

Bistvo novega osnutka zazidalnega načrta je, da je nastajal v sodelovanju s kraji. Odbor za prenovu Petkovškovega nabrežja je namreč ubral novo pot in je namesto načrtovanja v biroju povabil k sodelovanju prizadete krajanje. Tudi v samem odboru za prenovu Petkovškovega nabrežja so razširili članstvo in vanj vključili predstavnike kraja-

nov. Druga, prav tako pomembna sprememba v tem osnutku zazidalnega načrta je, da ne načrtujejo samo novogradenj, temveč je v načrtu tudi prenova starih, dotrajanih zgradb ob Trubarjevi. Predvideno je tudi otroško igrišče in ohranitev dreves, za katera so se kraji tako zavzemali.

Koliko so pripravljali gradiva dejansko uskladili želje krajanov, možnosti, ki jih ta prostor daje, in druge interese, bo razvidno tudi iz pripomb na javni razpravi. Če ne bo bistvenih pripomb, pomeni, da je tovrstno sodelovanje strokovnjakov in krajanov uspešno, da smo se iz konflikta v občini Center nekaj naučili in da moramo tak način dela med načrtovalci in prebivalci (še zlasti v občutljivem, pozidanem Centru) ohraniti tudi v prihodnje.

(AV)